

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin ja yhdenvertaisen kohtelun ja syrjäntäkiellon periaatteiden sekä suoja komission mielivaltaista puuttumista vastaan koskevan periaatteen loukkaamiseen sillä perusteella, että päätöksen päätösoosan ulkopuolelle jätettiin sellaisia lentoyhtiöitä, jotka olivat osallistuneet kyseisiin menettelytapoihin. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:
- ensimmäinen osa, joka perustuu argumenttiin, jonka mukaan kyseisiin menettelytapoihin osallistuneiden yhtiöiden jättäminen päätöksen päätösoosan ulkopuolelle oli puutteellisesti perusteltu;
 - toinen osa, joka perustuu argumenttiin, jonka mukaan kyseisiin menettelytapoihin osallistuneiden yhtiöiden jättämistä päätöksen päätösoosan ulkopuolelle rasitti yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, syrjäntäkiellon periaatteen sekä suoja komission mielivaltaista puuttumista vastaan koskevan periaatteen loukkaaminen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu komission alueellista toimivaltaa koskevien sääntöjen rikkomiseen sillä perusteella, että Euroopan talousalueelle saapuva liikenne sisällytettiin yhtenä kokonaisuutena pidettävään ja jatkettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:
- ensimmäinen osa, joka perustuu siihen, että Euroopan talousalueelle saapuvaan liikenteeseen liittyviä menettelytapoja ei toimeenpantu Euroopan talousalueella;
 - toisen osan mukaan komissio ei osoittanut Euroopan talousalueelle saapuvaan liikenteeseen liittyviin menettelytapoihin liittyvien määrätynlaisten vaikutusten olemassaoloa Euroopan talousalueella.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu perustelujen ristiriitaisuuteen ja ilmeiseen arviointivirheeseen toteamuksessa, jonka mukaan komissioiden maksamatta jättämistä huolitsijoille on pidettävä yhtenä kokonaisuutena pidettävän ja jatkettun kilpailusääntöjen rikkomisen erillisenä osatekijänä. Kanneperuste koostuu kahdesta osasta:
- ensimmäisen osan mukaan kyseisen toteamuksen perustelut ovat ristiriitaiset;
 - toisen osan mukaan kyseistä toteamusta rasittaa ilmeinen arviointivirhe.
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu Air Francelle määrätyn sakon laskennassa huomioon otettuun virheelliseen myynnin arvoon ja joka koostuu kahdesta osasta:
- ensimmäisen osan mukaan maksujen sisällyttäminen myynnin arvoon perustui ristiriitaisille perusteluille, useille oikeudellisille virheille ja ilmeiseen arviointivirheeseen;
 - toinen osa, jonka mukaan 50 prosentin Euroopan talousalueelle saapuvaan liikenteeseen liittyvistä tuloista sisällyttämisellä myynnin arvoon rikottiin vuonna 2006 sakkujen laskennasta annettuja suuntaviivoja ja ne bis in idem -periaatetta.
- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu kilpailusääntöjen rikkomisen vakavuuden virheelliseen arviointiin ja joka koostuu kahdesta osasta:
- ensimmäinen osa, joka perustuu argumenttiin, jonka mukaan kyseisten menettelytapojen vakavuuden yliarviointi perustuu useisiin ilmeisiin arviointivirheisiin sekä rangaistusten oikeasuhteisuutta koskevan periaatteen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen;
 - toinen osa, joka perustuu argumenttiin, jonka mukaan kyseisten menettelytapojen vakavuuden yliarviointi johtui Euroopan talousalueen ulkopuolella toimeenpantuja menettelytapoja koskevien sopimusten sisällyttämisestä kyseisen kilpailusääntöjen rikkomisen alaan, millä rikottiin komission alueellista toimivaltaa koskevia sääntöjä.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu kilpailusääntöjen rikkomisen keston virheelliseen laskemiseen.
- 8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu perustelujen puutteellisuuteen tai riittämättömyyteen siltä osin kuin kyse oli komission määräämästä 15 prosentin sakkujen alentamisesta sääntelyjärjestelmien perusteella.

Kanne 15.6.2017 – SQ v. EIP

(Asia T-377/17)

(2017/C 277/70)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: SQ (edustajat: asianajajat N. Cambonie ja P. Walter)

Vastaaja: Euroopan investointipankki

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa osittain riidanlaisen päätöksen niiltä osin kuin pääjohtaja toteaa siinä virheellisesti ensinnäkin, että viestintäosaston johtajan kantajaan soveltamat käytännöt, joihin on viitattu raportin 20–24, 25, 31, 34, 46, 50 ja 51 kohdassa, eivät olleet työpaikkakiusaamista, toiseksi, ettei kyseistä johtajaa vastaan ole aloitettava kurinpitomenettelyä, ja kolmanneksi, että riidanlaisessa päätöksessä todetaan, että kantajan joutumisen työpaikkakiusaamisen uhriksi on pysyttävä ehdottomasti salaisena;
- velvoittaa EIP:n maksamaan hänelle vahingonkorvausta, koska, ensinnäkin, kantaja väittää kärsineensä aineettomia vahinkoja viestintäosaston johtajan työpaikkakiusaamisen johdosta riidanlaisessa päätöksessä väitetyllä tavalla, ja täten korvaamaan hänelle 121 992 euroa, toiseksi, koska aineeton vahinko, jota hän väittää kärsineensä, voidaan erottaa laittomuudesta, johon riidanlaisen päätöksen osittainen kumoaminen perustuu, ja täten korvaamaan hänelle 25 000 euroa, ja kolmanneksi, koska aineeton vahinko johtuu yhtäältä siitä, että henkilöstöasioiden pääosasto loukkasi säännösten noudattamista valvovan virkailijan raportointimenettelyn itsenäisyyttä, ja toisaalta siitä, että henkilöstöasioiden pääosasto uhkasi vastatoimilla, ja täten korvaamaan kantajalle 25 000 euroa;
- velvoittaa EIP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste koskee oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä arvioitaessa kantajan valituksen kohteena olevia käytäntöjä, mitkä rasittavat Euroopan investointipankin (EIP) 20.3.2017 antamaa päätöstä (jäljempänä riidanalainen päätös). Kyseinen kanneperuste on jaettu kahteen osaan:
 - Ensimmäinen osa koskee oikeudellisia virheitä sovellettaessa edellytystä, jonka mukaan työpaikkakiusaaminen on oltava toistuvaa;
 - Toinen osa koskee ilmeisiä arviointivirheitä, jotka johtuvat siitä tosiseikasta, että jotkut valituksen kohteena olevista käytännöistä olivat objektiivisesti katsoen omiaan vahingoittamaan itseluottamusta ja omanarvontuntoa.
2. Toinen kanneperuste, joka koskee kurinpitomenettelyn aloittamatta jättämiseen liittyviä virheitä, on jaettu kahteen osaan:
 - Ensimmäinen ja pääasiallinen osa koskee oikeudellista virhettä;
 - Toinen osa, johon vedotaan vaihtoehtoisesti, koskee ilmeistä arviointivirhettä ja/tai suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.
3. Kolmas kanneperuste koskee oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä niiltä osin, kuin kantaja velvoitettiin pitämään salaisena riidanalainen päätös jossa todettiin, että hän oli viestintäosaston johtajan työpaikkakiusaamisen kohteena.

Kanne 28.6.2017 – Dalli v. komissio

(Asia T-399/17)

(2017/C 277/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: John Dalli (St. Julians, Malta) (edustajat: asianajajat L. Levi ja S. Rodrigues)

Vastaaja: Euroopan komissio